

Ohjeita koskien erillään pidettäviä rahastoja

Johdanto

- 1.1. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen perustamisesta (jäljempänä "EIOPA-asetus")¹, EIOPA antaa ohjeita koskien erillään pidettäviä rahastoja.
- 1.2. Ohjeet liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, 99 artiklan b kohtaan ja 111 artiklan 1 kohdan h alakohtaan vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (jäljempänä "Solvenssi II")² sekä 10 lokakuuta 2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/35, jolla täydennetään direktiiviä 2009/138/EY (jäljempänä "komission delegoitu asetukset 2015/35") 80, 81, 216 ja 217 artikloihin³.
- 1.3. Nämä ohjeet osoitetaan Solvenssi II:n alaisuudessa toimiville valvontaviranomaisille.
- 1.4. Näiden ohjeiden tarkoitus on avustaa yrityksiä ja valvontaviranomaisia kehittämään yhtenäistä tapaa:
 - a. tunnistamaan, onko oman varallisuuden erillä siirtokelvottomuudesta johtuen heikompi kyky kattaa täysin tappioita yrityksen sisällä toiminnan jatkuvuuden periaatteella, ottaen huomioon erilaiset kansalliset, oikeudelliset ja tuoteisiin liittyvät viitekehykset jäsenmaissa, jotka voivat saada aikaan erillään pidettäviä rahastoja sekä miten tällaiset oman varallisuuden erät lasketaan;
 - b. määrittelemään, mitkä ovat erillään pidettävän rahaston varoja ja velkoja tunnistamalla rajoitettuihin oman varallisuuden eriin liittyvät varat ja velat;
 - c. laskemaan nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus (jäljempänä "SCR") jokaiselle erillään pidettävälle rahastolle, käyttäen SCR:n lasketaan standardikaavaa tai sisäistä mallia;
 - d. vertaamaan erillään pidettävien rahastojen sisällä olevia rajoitettuja oman varallisuuden eriä erillään pidettävän rahaston nimelliseen SCR:ään;
 - e. niiden yritysten SCR:n laskeminen, joissa on vähintään yksi erillään pidettävä rahasto;
 - f. tapauksissa, joissa yrityksen SCR on laskettu käyttämällä sisäistä mallia, jolloin valvontaviranomaisille on toimitettava todistusaineistoa hajavaikutusten mittausjärjestelmän arvioimiseksi, ottaen huomioon kaikki olennaiset hajavaikutusta rajoittavat tekijät, jotka johtuvat erillään pidettävien rahastojen olemassaolosta.

¹ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48–83

² EUVL L 335, 17.12.2009, p. 1–155

³ EUVL L 12, 17.01.2015, s. 1–797.

- 1.5. Nimellisen SCR:n laskeminen suhteessa erillään pidettävään rahastoon ei edellytä yrityksiä pitämään nimelliseen SCR:ään verrattuna yhtä suurta tai suurempaa summaa omaa varallisuutta erillään pidettävässä rahastossa. Jos omaa varallisuutta on kuitenkin erillään pidettävässä rahastossa vähemmän kuin nimellinen SCR, yritys ei täytä SCR:ää, ellei erillään pidettävien rahastojen oman varallisuuden ja yrityksen jäljellejäävien osien yhteenlasketun oma varallisuuden summa ole riittävä kattamaan tätä SCR:ää huomioiden komission delegoitu asetuksen 2015/35 artiklan 82 rajoitukset.
- 1.6. Näitä ohjeita, pois lukien ohjeet 1-5, sovelletaan myös portfolioihin, joissa on varoja ja velvoitteita ja, joihin sovelletaan vastaavuuskorjausta valvontaviranomaisten hyväksynnän jälkeen.
- 1.7. Jos näissä ohjeissa ei erikseen mainita, termit määritellään johdannossa viitattujen lakien mukaisesti.
- 1.8. Nämä ohjeet tulevat voimaan 1. huhtikuuta 2015.

Ohje 1 – Erillään pidettävien rahastojen ominaisuudet ja soveltamisala

- 1.9. Yritysten tulisi tunnistaa erillään pidettävät rahastot seuraavien ominaisuuksien perusteella:
- (a) Erillään pidettäviä rahastoja - liiketoiminnan jatkuvuuden periaatteella tarkasteltaessa - määrittelevä ominaisuus on, että tiettyihin velkoihin liittyy rajoituksenalaisia varoja, mikä johtaa yrityksen sisällä rajoituksenalaiseen omaan varallisuuteen;
 - (b) erillään pidettäviä rahastoja voi muodostua, jos oikeus osuuteen voitosta muodostaa osan järjestelystä ja myös tilanteissa, joissa oikeus osuuteen voitosta puuttuu;
 - (c) vaikka erillään pidettävien varojen ja velkojen tulisi muodostaa tunnistettava kokonaisuus, ikään kuin erillään pidettävä rahasto olisi erillinen yritys, niitä ei ole välttämätöntä hallinnoida yhdessä erillisenä yksikkönä eikä niiden tarvitse muodostaa erillistä alirahastoa, jotta erillään pidettävä rahasto muodostuisi;
 - (d) tapauksissa, joissa erillään pidettävän rahaston varojen tuotto tai tulos on myös osa erillään pidettävän rahastoa, yritykset pystyvät jäljittämään ne milloin tahansa. Toisin sanoen yritykset voivat tunnistaa erät, jotka erillään pidettävä rahasto kattaa.

Ohje 2 – Järjestelyt ja tuotteet, jotka ovat yleisesti erillään pidettävien rahastojen ulkopuolella

- 1.10. Yritysten tulisi erillään pidettävien rahastojen tunnistusprosessissa pitää seuraavia järjestelyitä ja tuotteita yleisesti erillään pidettävien rahastojen soveltamisalan ulkopuolella:
- (a) tavanomaiset sijoitussidonnaiset tuotteet, joihin viitataan Solvenssi II:n 132 artiklan 3 kohdassa;

- (b) tavanomaiset indeksisidonnaiset tuotteet, joihin viitataan Solvenssi II:n 132 artiklan 3 kohdassa;
- (c) varaukset, sisältäen vakuutusteknisen vastuuvelan ja tasoitusmäärän sekä rahastot, jotka perustuvat kirjanpidon tiliin tai tilinpäätökseen tietyn juridisen alueen vaatimusten mukaisesti, eivät ole erillään pidettäviä rahastoja pelkästään siksi, että ne on perustettu tilinpäätöstä varten;
- (d) tavanomainen jälleenvakuutusliiketoiminta, olettaen että yksittäiset sopimukset eivät aiheuta rajoituksia yrityksen varoille;
- (e) vakuutussuoja ja muut samanlaiset järjestelyt, jotka on luotu suojelemaan vakuutustenottajia likvidaatiomenettelyssä, joko yrityksen vakuutustenottajille kokonaisuudessaan tai erilliselle osalle tai ryhmälle yrityksen vakuutustenottajia, mukaan lukien Solvenssi II:n 275 artiklan a kohdan ja 276 artiklan mukaisessa rekisterissä (eritysrekisteri) tunnistetut varat;
- (f) henki- ja vahinkovakuutustoiminnan erittely komposiittiyrityksissä, joilla on sekä henki- että vahinkovakuutus- tai sairausvakuutustoimintaa Solvenssi II:n 73 ja 74 artiklojen mukaisesti, mutta unohtamatta sitä, että erillään pidettäviä rahastoja voi silti syntyä joko molemmissa tai toisessa osassa komposiittiyritystä, riippuen liiketoiminnan luonteesta;
- (g) ylijäämävarallisuus ei ole erillään pidettävä rahasto pelkästään siitä syystä, että se on ylijäämävarallisuutta, mutta se voivat olla sitä, jos se syntyy erillään pidettävän rahaston sisälle;
- (h) kannansiirto yritykselle liiketoiminnan uudelleenjärjestämisen yhteydessä, jolloin vastaanottavan yrityksen olemassa olevan liiketoiminnan erottelu siirrettävän portfolion varoista ei muodosta erillään pidettävää rahastoa, jos tämä erottelu on tehty kansallisen lain puitteissa suojelemaan olemassa olevaa liiketoimintaa vain väliaikaisesti kannansiirrolta;
- (i) kokemusperäinen rahasto (experience funds), joissa vakuutuksenottajat ovat oikeutettuja osaan rahaston tuloksesta (experience) vakuutusasiakirjassa määritetyllä tavalla, mikä on tyypillisesti ennalta määritetty minimiprosenttiosuus, eikä heillä ole oikeutta mihinkään osuuteen, jota ei ole jaettu kyseisen voitonjakomekanismin määrittelemällä tavalla. Vakuutuksenottajille jaetut summat sisältyvät vakuutustekniseen vastuuelkaan. Summat, joita ei jaeta vakuutuksenottajille, ovat täysin siirrettäviä, ne voidaan palauttaa osakkaille tai muille pääomasijoittajille, niitä voidaan tarvittaessa käyttää kattamaan tappioita ja niillä voidaan haluttaessa kasvattaa vakuutuksenottajien etuja ja täten ne voivat olla osa omaa varallisuutta, johon ei liity rajoituksia.

Ohje 3 – Rajoitukset, jotka luovat erillään pidettäviä rahastoja

- 1.11. Yritysten tulee tunnistaa kaikki varoihin ja omaan varallisuuteen vaikuttavien rajoitusten laatu liiketoiminnassaan, sekä niihin liittyvät velat suhteessa

sopimuksiin, vakuutuksenottajiin tai riskeihin, joihin tämänkaltaisia varoja tai omaa varallisuutta voidaan käyttää.

1.12. Tunnistaakseen tämänkaltaisia rajoituksia, jotka luovat erillään pidettäviä rahastoja, tulisi yrityksen huomioida ainakin seuraavat asiat:

- (a) sopimusehdot;
- (b) kaikki erilliset oikeudelliset järjestelyt, jotka pätevät vakuutuksen sopimusehtojen lisäksi;
- (c) yhtiöjärjestyksessä, säädöksissä tai muissa dokumenteissa annetut määräykset, jotka vaikuttavat yrityksen muodostamiseen tai organisointiin;
- (d) kansalliset lait ja säädökset liittyen tuotesuunnitteluun tai yrityksen ja vakuutuksenottajien välisiin suhteisiin: erillään pidettävä rahasto syntyisi tilanteissa, jossa yrityksen tulee asettaa tietyt varat vain tietyn liiketoimintansa osan käyttöön jäsenvaltion yleistä etua suojelevien määräysten vuoksi;
- (e) Euroopan unionin lakien määräykset, jotka ovat joko välillisesti tai suoraan sovellettavia;
- (f) oikeuden tai muun pätevän viranomaisen asettamat järjestelyt, jotka vaativat erottamaan tai rajoittamaan sijoituksia tai omaa varallisuutta, suojellakseen yhtä tai useampaa vakuutuksenottajaryhmää.

1.13. Yritysten tulisi ottaa huomioon kaikki varoja ja omaa varallisuutta rajoittavat tekijät hetkellä, jolloin SCR lasketaan, riippumatta ajanjaksosta, jolle nuo rajoitukset asetetaan toiminnan jatkuvuuden periaatteella.

Ohje 4 – Erillään pidettävien rahastojen käsittelyn soveltamisala

1.14. Yritysten, jotka tunnistavat ominaisuuksia ja rajoitteita, jotka luovat erillään pidettäviä rahastoja, tulisi vähintäänkin verrata järjestelyjä oman liiketoimintansa sisällä seuraavan tyyppisiin erillään pidettäviin rahastoihin:

- (a) varojen ja velkojen rahasto suhteessa osuuteen voitosta ("with profit") - liiketoimintaan, jonka on mahdollista korvata vain tappiot, jotka syntyvät suhteessa tiettyihin vakuutuksenottajiin tai ovat yhteydessä tiettyihin riskeihin ja joissa esiintyvät seuraavat pääpiirteet:
 - (i) erillään pidettävään rahastoon kuuluvilla vakuutuksenottajilla on erilaisia oikeuksia verrattuna muuhun yrityksen harjoittamaan liiketoimintaan;
 - (ii) rahaston varoihin ja varojen tuottoon liittyy rajoitteita niiden käyttämisestä ulkopuolisten velkojen tai tappioiden kattamiseen;
 - (iii) rahastossa on yleensä varoja enemmän suhteessa velkoihin, ja tämä ylijäämä on rajoitettua omaa varallisuutta, koska sen käyttöön vaikuttavat kohdan (ii) rajoitukset;

- (iv) erillään pidettävässä rahastossa on yleensä oikeus osuuteen voitosta, jonka perusteella vakuutuksenottajat saavat pienen osan voitosta, joka syntyy rahastossa, ja joka jaetaan lisätujen tai pienempien vakuutusmaksujen muodossa, ja tarvittaessa tällaisen voiton loppuosa voidaan maksaa osakkeenomistajille;
- (b) laillisesti pätevä järjestely tai rahasto, joka on luotu vakuutuksenottajien hyödyksi, jossa vakuutusasiakirja tai siitä erillinen sopimus edellyttää tiettyä tuottoa tai varoja sijoitettavaksi rahastoon, tai se on laillisesti sitovan järjestelyn alainen tai luetaan tiettyjen vakuutuksenottajien eduksi;
- (c) erillään pidettävät rahastot, joihin liittyy rajoituksia koskien tiettyjä varoja tai omaa varallisuutta, siten kuin on määritelty yrityksen perustamiseen ja organisointiin liittyvissä yhtiöjärjestyksessä, säädöksissä tai muissa asiakirjoissa;
- (d) erillään pidettävät rahastot, jotka syntyvät kansallisen lainsäädännön määrittämien rajoitusten tai järjestelyjen vaikutuksesta;
- (e) järjestelyt, jotka kuuluvat Euroopan yhteisön lakien, mukaan lukien Solvenssi II ja komission delegoitu asetus 2015/35, soveltamisalaan:
 - (i) Solvenssi II:n 304 artikla, joka esittää vaatimuksen erillään pidolle, koskien ammatillisia eläkejärjestelyjä ja eläke-etuja. Sen seurauksena tämän tyyppisiä erillään pidettäviä rahastoja tulee pitää oman varallisuuden potentiaalisena mukautuksena komission delegoidun asetuksen 2015/35 80 ja 81 artiklojen mukaisesti. Kuitenkin komission delegoidun asetuksen 2015/35 217 artiklan vaatimus laskea SCR erillään pidettävien rahastojen nimellisen SCR:n ja jäljelle jäävän osan summana, ei koske tätä, koska Solvenssi II:n 304 artikla sallii hajautusvaikutusten huomioimisen, kunhan vakuutuksenottajien etu ja muiden jäsenmaiden edunsaajien etu on turvattu;
 - (ii) Direktiivin 2003/41/EY 4 artikla, joka antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden soveltaa tiettyjä direktiivin määräyksiä vakuutusyritysten tarjoamiin ammatillisiin lisäeläkkeisiin, jotka ovat erilläänpitämisvaatimusten alaisia ja, joita sovelletaan tämän liiketoiminnan omaisuuseriin ja velkoihin. Tämä määräys saattaa olla merkityksellinen liittyen liiketoimiin, jotka käsitellään tällä tavalla, kun kyseessä on yritys joka ei ole saanut hyväksyntää Solvenssi II:n 304 artiklan mukaan. Tässä tapauksessa komission delegoidun asetuksen 2015/35 81 ja 217 artiklojen vaatimukset pätevät. 31. joulukuuta 2019 saakka Solvenssi II:n 308b artiklan 15 kohta tarjoaa siirtymätoimenpiteitä tälle liiketoiminnalle sallien jäsenvaltioiden käyttää lakeja, säädöksiä ja hallinnollisia päätöksiä liittyen direktiivin 2002/83/EY oleellisiin artikloihin.

1.15. Yritysten tulisi huomata, että varojen vähentynyt siirrettävyys ja hajautusmahdollisuus määritellyn vastaavuuskorjausportfolion ja loppujen

yrittäjien varojen välillä tarkoittaa, että arvioinnit, oletukset ja laskelmat, jotka on esitelty komission delegoidun asetuksen 2015/35 81, 216, 217 ja 234 artikloissa, pätevät vastaaviin vastaavuuskorjausportfolioihin. Yritysten pitäisi soveltaa ohjeita 6-17 vastaavuuskorjausportfolioiden tapauksissa.

Ohje 5 – Olennaisuus

- 1.16. Kun erillään pidettävä rahasto ei ole olennainen, komission delegoidun asetuksen 2015/35 81 artikla sallii yritysten jättää pois rajoitetun oma varallisuuden kokonaismäärän summasta, joka kattaa SCR:n ja vähimmäispääomavaatimuksen (tämän jälkeen "MCR"). Tässä tapauksessa, komission delegoidun asetuksen 2015/35 216 artiklan mukaisesti, yritysten ei tarvitse laskea nimellistä SCR:ää erillään pidettävälle rahastolle. Yritysten tulisi kuitenkin sisällyttää epäolennaisen erillään pidettävän rahaston varat ja velat yrityksen jäljelle jäävään osaan. Nämä varat ja velat muodostavat osan yrityksen kokonais-SCR-laskentaa.
- 1.17. Yritysten pitäisi harkita erillään pidettävän rahaston olennaisuutta arvioimalla:
- (a) erillään pidettävästä rahastosta johtuvia tai niiden kattamia riskejä;
 - (b) erillään pidettävään rahastoon sisältyviä varoja ja velkoja;
 - (c) rajoitetun oman varallisuuden määrä erillään pidettävässä rahastossa, määrän volatilisuus yli ajan sekä rajoitetun oman varallisuuden suhteellinen osuus koko omasta varallisuudesta;
 - (d) määrää, jota erillään pidettävät rahastot edustavat yrityksen kokonaisvarallisuudesta ja pääomavaatimuksista, joko yksinään tai yhdistettynä muihin erillään pidettäviin rahastoihin;
 - (e) erillään pidettävän rahaston todennäköistä vaikutusta SCR:n laskentaan pienentyneen riskien hajauttamisen vuoksi.

Ohje 6 – Varat erillään pidettävässä rahastossa

- 1.18. Yritysten pitäisi tunnistaa, että erillään pidettävän rahaston varat käsittävät mitkä tahansa nimetyt varata tai varojen ryhmät, sekä mitkä tahansa niihin liittyvät rahavirrat, joita rajoittavat erillään pidettävään rahastoon johtavat järjestelyt, kuten ohjeessa 3 on kuvattu.

Ohje 7 – Velat erillään pidettävässä rahastossa

- 1.19. Yritysten pitäisi tunnistaa, että erillään pidettävän rahaston velat sisältävät vain ne velat, jotka ovat selvästi osoitettavissa kuuluvaksi erillään pidettävään rahastoon johtuen toimintaperiaatteista tai katettavista riskeistä, tai siitä mihin rajoituksen alaisia sijoituksia voidaan käyttää. Kun määritellään erillään pidettävän rahaston velkoja voittoa oikeuttavassa liiketoiminnassa, yritysten pitäisi sisällyttää velkojen parhaisiin arvioihin kaikki tulevat harkinnanvaraiset lisäedut, joita yritys odottaa maksavansa.
- 1.20. Yritysten pitäisi varmistaa, että velkojen arvostus, sisältäen tulevat harkinnanvaraiset lisäedut, jota käytetään erillään pidettävien rahastojen

laskentaan, on samanlainen kuin velkojen arvostus siinä tapauksessa, että ne eivät sisältyisi erillään pidettävään rahastoon.

Ohje 8 – Tulevat osakkeenomistajien siirrot

- 1.21. Kun sovelletaan komission delegoidun asetuksen 2015/35 80 artiklan 2 kohtaa, yritysten pitäisi harkita tulevia siirtoja osakkeenomistajille seuraavasti:
- (a) merkityksellisenä vain voittoon oikeuttavassa liiketoiminnassa;
 - (b) olemassa olevina, kun vastaavat tulevat harkinnanvaraiset lisäedut on sisällytetty parhaaseen arvioon velasta ;
 - (c) ollen osa erillään pidettävän rahaston oma varallisuutta, ei osa erillään pidettävän rahaston velkoja;
 - (d) sisältäen siirrot, jotka liittyvät taattuihin etuihin sisältyviin ilmoitettuihin bonuksiin, mutta jossa vastaavaa jakoa osakkeenomistajille ei ole vielä tehty erillään pidettävästä rahastosta.

Ohje 9 – Erillään pidettävän rahaston nimellisen SCR:n laskeminen: standardikaava

- 1.22. Yritysten pitäisi suorittaa seuraavat vaiheet soveltaessaan komission delegoidun asetuksen 2015/35 217 artiklassa esitettyjä metodologeja:
- (a) sovellettaessa SCR:n laskennan metodologeja erillään pidettävän rahaston varoihin ja velkoihin, aivan kuin erillään pidettävä rahasto olisi erillinen yritys, yritysten pitäisi sisällyttää siihen pääomavaatimus operatiiviselle riskille samoin kuin olennaiset oikaisut vakuutusteknisen vastuuvelan ja laskennallisten verojen kykyyn vaimentaa tappioita;
 - (b) pääomavaatimuksia yhdistettäessä pahimmassa mahdollisessa skenaariossa yritykselle kokonaisuutena, ja jokaiselle alaosiolle ja riskiosiolle, käyttäessä standardikaavan menetelmiä Solvenssi II:n 104 artiklan mukaisesti, yritykset voivat hyödyntää riskien hajautusvaikutukset erillään pidettävässä rahastossa;
 - (c) pääomavaatimus jokaiselle erillään pidettävälle rahastolle pitäisi laskea vähennettynä tulevilla harkinnanvaraisilla lisäeduilla. Silloin kun lisäetuja on, tulevien bonustasojen vaihtelua koskevien oletusten tulisi olla realistisia ja ottaa huomioon shokin vaikutus kuhunkin erillään pidettävään rahastoon, mukaan lukien osakkeenomistajille tulevaisuudessa annettavien etujen vaikutus, sekä mahdolliset sopimukselliset, lailliset tai lakisääteiset vaatimukset liittyen voittoon oikeuttavaan järjestelmään;
 - (d) jos, kaksisuuntaisten skenaarioiden tuloksena, riskin vaikutus pahimman tapauksen skenaariossa on negatiivinen, jopa sen jälkeen kun huomioon on otettu kaikki mahdollinen kasvu veloissa johtuen lisäetujärjestelmistä, ja jotka siksi johtaisivat oman perusvarallisuuden kasvamiseen erillään pidettävässä rahastossa, vaikutus pitäisi asettaa nolnaan.

Ohje 10 – Erillään pidettävän rahaston nimellisen SCR:n laskeminen: sisäinen malli

- 1.23. Jotta komission delegoidun asetuksen 2015/35 81 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen nimellinen SCR voidaan laskea, yritysten pitäisi varmistaa että:
- (a) sisäinen malli kykenee suorittamaan nimellisen SCR:n laskennan jokaiselle erillään pidettävälle rahastolle, niin kuin jokainen erillään pidettävä rahasto olisi erillinen yritys, joka harjoittaa vain kyseiseen erillään pidettävään rahastoon sisältyvää liiketoimintaa;
 - (b) jokaisen nimellisen SCR:n laskenta on johdonmukainen verrattuna yrityksen kokonais-SCR:n laskentaan;
 - (c) riskien vähentämistekniikat ja tulevat johdon toimenpiteet, jotka otetaan huomioon jokaisen erillään pidettävän rahaston nimellistä SCR:ää laskettaessa, ovat johdonmukaisia suhteessa huomioon otettujen riskien vähentämistekniikoiden ja tulevien johdon toimenpiteiden kanssa laskettaessa yrityksen SCR:ää kokonaisuutena, sekä ohjeen 9 kanssa;
 - (d) metodologian ja oletusten, joita on käytetty laskettaessa nimellistä SCR:ää jokaiselle erillään pidettävälle rahastolle, pitäisi olla yhdenmukaisia verrattuna siihen, mitä on käytetty samantyyppisiin varoihin, velkoihin ja riskeihin laskettaessa yrityksen SCR:ää kokonaisuutena;
 - (e) nimellisen SCR:n laskemisessa käytetään yrityksen kokonais-SCR:n laskemiseen käytetyistä eroavia riskien vähentämistekniikoita, tulevia johdon toimenpiteitä, metodologioita ja oletuksia vain, kun on tarpeellista tuottaa vaatimusten mukainen nimellinen SCR, ja eroavaisuuksien syyt on dokumentoitu.

Ohje 11 – Miten määritetään ylittävätkö omat varat erillään pidettävässä rahastossa nimellisen SCR:n: standardikaava ja sisäinen malli

- 1.24. Yritysten tulisi verrata rajoitetun erillään pidettävän rahaston oman varallisuuden erien määrää erillään pidettävästä rahastosta laskettuun nimelliseen SCR:ään, kuten on esitetty ohjeissa 9 tai 10.
- 1.25. Komission delegoidun asetuksen 2015/35 81 artiklan 2 kohdan vaatimien muutosten tarkoitus on sallia vain nimellisen SCR:n suuruinen määrä omaa varallisuutta yrityksen kokonais-SCR:än sekä MCR:än kattamiseen.
- 1.26. Jos erillään pidettävän rahaston oman varallisuuden määrä on yhtä suuri tai pienempi kuin erillään pidettävän rahaston nimellinen SCR, yritysten ei pitäisi tehdä muutoksia omaan varallisuuteen sillä nimellisen SCR:n ylittävä osuus ylijäämässä ei ole rajoitettuja oman varallisuuden eriä. Tällöin kaikki erillään pidettävään rahastoon sisältyvä oma varallisuus on käytettävissä SCR:n ja MCR:n kattamiseen.

Ohje 12 – Yrityksen kokonais-SCR:n laskeminen silloin kun on erillään pidettäviä rahastoja: standardikaava

- 1.27. Laskettaessa erillistä, nimellistä SCR:ää yrityksen jäljelle jäävälle osalle, yrityksen pitäisi kohdella jäljelle jäävän osan sijoituksia ja velkoja niin kuin kyseessä olisi erillinen yritys ja toimia ohjeen 9 mukaisesti.
- 1.28. Ottaen huomioon komission delegoidun asetuksen 2015/35 227 artiklan 2 kohta, laskettaessa SCR jokaisen erillään pidettävän rahaston nimellisen SCR:n ja yrityksen jäljelle jäävän osan summana, yritysten ei pitäisi ottaa huomioon mitään hajautushyötyjä erillään pidettävien rahastojen välillä tai erillään pidettävien rahastojen ja yrityksen jäljelle jäävän osan välillä.
- 1.29. Yritysten pitäisi nollata kaikki negatiiviset, nimelliset SCR:t ennen kuin kyseisiä määriä kasvatetaan erillään pidettävien rahastojen ja yrityksen jäljelle jäävän osan positiivisilla nimellisillä SCR:illä.

Ohje 13 – Yrityksen kokonais-SCR:n laskeminen silloin kun on erillään pidettäviä rahastoja: sisäinen malli

- 1.30. Komission delegoidun asetuksen 2015/35 234 artiklan b kohdan ii alakohdan mukaisesti yritysten, jotka käyttävät sisäistä mallia, pitäisi varmistaa että:
 - (a) harkitaan sitä tapaa, jolla jokaisen erillään pidettävän rahaston nimellinen SCR lasketaan;
 - (b) harkitaan, kuinka hajautusvaikutuksia mittaava järjestelmä ottaa huomioon mahdolliset hajautuksen rajoitukset, joita muodostuu erillään pidettävien rahastojen kyseessä ollessa; ja
 - (c) valvontaviranomaiselle annetaan näyttöä ja tietoa seuraaviin asioihin liittyen:
 - (i) vakuutustoiminnan luonne jokaisen erillään pidettävän rahaston osalta, ja miten se on samanlaista tai erilaista suhteessa toisten erillään pidettävien rahastojen ja yrityksen jäljelle jäävän osan liiketoimintaan;
 - (ii) kyseisiin vakuutuslajeihin liittyvien riskien korrelaation aste;
 - (iii) historiatietoja, jotka kertovat tappioiden kokonaismäärän, joka vaikuttaa liiketoiminnan eri osa-alueisiin;
 - (iv) perusteet jokaiseen erillään pidettävään rahastoon vaikuttavien rajoitusten luonteesta;
 - (v) selitys hajauttamisen syistä ottaen huomioon sellaiset avainmuuttujien rajoitukset ja tunnistukset, jotka aiheuttavat riippuvuussuhteita;
 - (vi) analyysi mistä tahansa ei-lineaarista riippuvuussuhteesta ja kaikesta olennaisesta puutteesta hajautuksessa äärimmäisissä skenaarioissa;

- (vii) missä määrin kohdissa (i)–(vi) annetut tiedot tukevat hajautusvaikutusten havainnointia erillään pidettävissä rahastoissa tai erillään pidettävien rahastojen ja yrityksen jäljelle jäävän osan välillä.

1.31. Komission delegoidun asetuksen 2015/35 234 artiklan b kohdan ii alakohdan mukaisesti valvontaviranomaisten pitäisi arvioida:

- (a) tapaa jolla nimellinen SCR lasketaan ja jolla hajautushyödyt otetaan huomioon sisäisessä mallissa;
- (b) ovatko hajautusvaikutusten mittaamiseen käytetyn järjestelmän taustalla olevat oletukset perusteltuja empiirisesti suhteutettuna kappaleessa 1.30(c) listattuihin eriin.

Ohje 14 – Laskentametodologian soveltaminen samankaltaisiin erillään pidettäviin rahastoihin

1.32. Tapauksissa, joissa yritys pyrkii soveltamaan samaa laskentametodologia useisiin samankaltaisiin erillään pidettäviin rahastoihin, sen pitäisi osoittaa valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla, että metodologia tuottaa riittävän tarkkoja tuloksia jokaiselle samankaltaisista erillään pidettävistä rahastoista.

Ohje 15 – Jatkuva arviointi: sisäistä mallia käyttävän yrityksen toimenpiteet

1.33. Siinä tapauksessa, että olosuhteisiin tulee muutoksia, jotka vaikuttavat ohjeessa 13 esitettyjen näyttöjen ja tietojen tarkkuuteen, ja jotka voivat vaikuttaa valvontaviranomaisen arvioon siitä, onko hajautuksen vähentäminen arvioitu oikein yrityksen sisäisen mallin lopputuloksissa, yritysten pitäisi päättää tarvitaanko sisäiseen malliin muutoksia, noudattaen menettelytapaa sisäisen mallin muuttamisesta. Yritysten pitäisi raportoida valvontaviranomaisille kaikki vähäiset muutokset osana neljännesvuosittaista vähäisten muutosten raportointia. Yritysten pitäisi lähettää valvontaviranomaisille hakemus sellaisten muutosten hyväksymiseksi, jotka luokitellaan suuriksi sisäisen mallin muuttamista koskevien menettelytapojenperusteella.

Ohje 16 – Jatkuva arviointi: valvovan viranomaisen toimenpiteet sisäisten mallien tapauksissa

1.34. Valvontaviranomaisten pitäisi muodostaa menettelytapoja yrityksiltä saatujen tietojen arvioimiseksi liittyen mahdollisiin muutoksiin sisäisen mallin sen hetkessä kyvyssä antaa tuloksia, jotka todenmukaisesti heijastavat hajautusta asiaan liittyvien erillään pidettävien rahastojen ja yrityksen jäljelle jäävän osan välillä tai sisällä, joissa sisäistä mallia käytetään.

Ohje 17 – SCR:n raportointi jaettuna riskiosioihin yrityksillä, joilla on erillään pidettäviä rahastoja tai vastaavuuskorjausportfolioita

- 1.35. Kun SCR lasketaan jaettuna riskiosioihin tarkoituksena raportoida komission delegoidun asetuksen 2015/35 311 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ja tietoja julkistetaan komission delegoidun asetuksen 2015/35 297 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, yritysten jotka käyttävät standardimallia, pitäisi tunnistaa hajauttamatta jättämisen vaikutukset. Tätä tarkoitusta varten yritysten pitäisi eritellä riskiosioittain ero komission delegoidun asetuksen 2015/35 217 artiklan mukaisesti laskettujen nimellisten SCR:ien summien ja yrityksen SCR:n välillä, niin kuin hajautusmenetyksiä ei olisi. Kun tätä eroa lasketaan, yritykset voivat käyttää yhtä teknisessä liitteessä esitellyistä yksinkertaistuksista. Valittua lähestymistapaa pitäisi käyttää johdonmukaisesti.

Vaatimuksenmukaisuutta ja raportointia koskevat säännöt

- 1.36. Tässä asiakirjassa on EIOPA-asetuksen 16 artiklan nojalla annettuja ohjeita. EIOPA-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita ja suosituksia.
- 1.37. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka noudattavat tai aikovat noudattaa näitä ohjeita, olisi sisällytettävä ne sääntely- tai valvontakehykseensä asianmukaisella tavalla.
- 1.38. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava EIOPA:lle, noudattavatko tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, ja kerrottava perustelut, mikäli ne eivät noudata tai aio noudattaa niitä, kahden kuukauden kuluessa käännettyjen versioiden julkaisupäivämäärästä.
- 1.39. Mikäli vastausta ei saada määräaikaan mennessä, toimivaltaisten viranomaisten katsotaan jättäneen noudattamatta ilmoittamisvelvollisuuden, mikä raportoidaan.

Tarkastusta koskevat loppusäännökset

- 1.40. EIOPA voi arvioida nykyiset ohjeet uudelleen.

Tekninen liite – Yksinkertaistukset SCR:n laskemista varten niin kuin hajautuksen tappioita ei olisi (Ohje 17)

Yksinkertaistus 1 (suora yhteenlasku alaosiotasolla)

1.41. SCR:n laskenta niin kuin hajautuksen tappioita ei olisi, suoritetaan seuraavasti:

- (a) jokaista henkivakuutus-, vahinkovakuutus-, sairausvakuutus-, markkina- ja vastapuoliriskialaosiota kohden, kokonaisuuden (brutto) pääomavaatimus lasketaan kaikkien erillään pidettävien rahastojen ja jäljelle jäävän osan (brutto) pääomavaatimusten summana;
- (b) pääomavaatimukset henkivakuutusten, vahinkovakuutusten, sairausvakuutusten, markkina- ja vastapuoliriskiosioden kokonaisuudelle lasketaan laskemalla yhteen alaosioiden yllä määritellyt tulokset, käyttäen asiaankuuluvia korrelaatiomatriiseja;
- (c) operatiivisen riskin ja aineettoman omaisuuden kokonaisuuden pääomavaatimus lasketaan kaikkien erillään pidettävien rahastojen ja jäljelle jäävän osion pääomavaatimuksien summana;
- (d) vakuutusteknisen vastuuvelan ja laskennallisten verojen tappioiden vaimennusvaikutuksen aiheuttamat oikaisut lasketaan näiden oikaisujen summana kaikista erillään pidettävistä rahastoista ja jäljelle jäävästä osasta;
- (e) SCR niin kuin hajautuksen tappioita ei olisi, saadaan käyttämällä tavallista SCR-kaavaa (kuten on määriteltä Solvenssi II:n 103 artiklassa), käyttäen syötettävinä lukuina kaikkia ylempänä laskettuja lukuja.

Yksinkertaistus 2 (suora yhteenlasku osiotasolla)

1.42. SCR:n laskenta niin kuin hajautuksen tappioita ei olisi, suoritetaan seuraavasti:

- (a) jokaista riskiosiota kohden (henkivakuutus, vahinkovakuutus, sairausvakuutus, markkina- ja vastapuoliriski), kokonaisuuden (brutto) pääomavaatimus lasketaan kaikkien erillään pidettävien rahastojen ja jäljelle jäävän osion (brutto) pääomavaatimusten summana;
- (b) operatiivisen riskin ja aineettoman omaisuuden kokonaisuuden pääomavaatimus lasketaan kaikkien erillään pidettävien rahastojen ja jäljelle jäävän osion pääomavaatimuksien summana;
- (c) vakuutusteknisen vastuuvelan ja laskennallisten verojen tappioiden vaimennusvaikutuksen aiheuttamat oikaisut lasketaan näiden oikaisujen summana kaikista erillään pidettävistä rahastoista ja jäljelle jäävästä osasta;
- (d) SCR niin kuin hajautuksen tappioita ei olisi, saadaan käyttämällä tavallista SCR-kaavaa (kuten on määriteltä Solvenssi II:n 103 artiklassa) käyttäen syötettävinä lukuina kaikkia ylempänä laskettuja lukuja.